

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 105.52, ΑΘΗΝΑ. ΧΡΟΝΟΣ 1ος, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988. ΑΡ. ΦΥΛ. 6

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

«...ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ»

Γράφει ο Γιάννης Β. Παπαναστασίου

Σε λίγες μέρες τα εκατομμύρια των χριστιανών σε όλη τη γη θα γιορτάσουν και πάλι τη Γέννηση του Χριστού. Ακριβέστερα, και για να χρησιμοποιήσω γλώσσα θεολογική, θα γιορτάσουμε ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Το γεγονός αυτό, της ενανθρώπισης του Θεού, είναι ένα κοσμοϊστορικό γεγονός, που αποτέλεσε σταθμό στην Ιστορία της ανθρωπότητας και τη χώρισε σε δύο μεγάλες περιόδους: την προ Χριστού και τη μετά Χριστόν.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, οι χριστιανοί, 2.000 χρόνια τώρα, γιορτάζουν και τιμούν αυτή τη γιορτή με μεγάλο σεβασμό και κατάνυξη. Στη συνείδηση των πιστών τα Χριστούγεννα δεν είναι μια συνηθισμένη γιορτή, αλλά προβάλλουν σαν μια πολύ μεγάλη γιορτή, ως το μικρό Πάσχα.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο μεγαλύτερος ρήτορας της Εκκλησίας μας, ονομάζει τα Χριστούγεννα «Μητρόπολη των εορτών». Και είναι πράγματι τα Χριστούγεννα η μητέρα όλων των άλλων εορτών, αφού οι άλλες είναι επακόλουθο αυτής.

Αλλά τι ακριβώς είναι η γιορτή των Χριστουγέννων; Τι έγινε τότε; Γιατί;

Με την συντομότερη δυνατή διατύπωση θα έλεγα ότι είναι : η ενανθρώπιση του Θεού.

Ο Θεός για μας τους ανθρώπους και για τη δική μας σωτηρία κατέβηκε από τους ουρανούς και ενδύθηκε την ανθρώπινη σάρκα, αφού διάλεξε και χρησιμοποίησε ως μητέρα την εκλεγμένη και ευλογημένη από όλες

συνέχεια στη σελ. 2

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Με τη δική σας συμπαράσταση
κάθε δίμηνο και καλύτερη

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1988

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΤΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Χ. ΜΑΝΤΖΙΚΑ

Στις 20 - 11 - 88 και από στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος έγινε η Γενική Συνέλευση των Αρχιερέων της Αδελφότητας μας.

Αφού πραγματοποιήθηκε απαρτία, βάσει του καταστατικού, ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Ελευθ. Μαντζίκας χαιρέτησε τα μέλη και πρώτα απ' όλα τους ευχαρίστησε για την προσέλευσή των. Στη συνέχεια ζήτησε από τη Γ.Σ. να εκλεγεί ο Πρόεδρος και δύο μέλη για να διευθύνουν τις εργασίες όπως τη λογοδοσία του απερχόμενου Δ.Σ. την έκθεση ελεγκτικής επιτροπής, τους διαφόρους ομιλητές και συνέχεια τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας μας.

Πρόεδρος εκλέχθηκε παμψηφεί ο κ. Σωτ. Κ. Λάλος και μέλη ο Δημ. Μοσθ. Ηγουμένου και Βασ. Κυρίου.

Η Γενική Συνέλευση διεξήχθη κατά παραδειγματικό τρόπο μέσα

σε μία αρκετά πολιτισμένη ατμόσφαιρα. Ήταν κάτι που ξεχώριζε από πολλές άλλες Γ.Σ. της Αδελφότητας. Στην παραπάνω συνέλευση συνετέλεσε ο αρκετά επιδέξιος και πρῶς εκλεγμένος πρόεδρος της κ. Λάλος.

Ο κ. Σωτ. Λάλος μαζί με τους Δημ. Μοσθ. Ηγουμένου και Βασ. Κυρίου από τις έδρες διέθυσαν τις εργασίες της συνέλευσης με κάθε λεπτομέρεια. Ο Πρόεδρος της Συνελεύσεως λοιπόν αφού ευχαρίστησε τη συνέλευση για την τιμητική εκλογή τους, είπε ότι θα φροντίσει να ανταποκριθεί στο έργο που του ανατέθηκε. Ζήτησε δε η Γ.Σ. να διεξαχθεί σε δημοκρατική ατμόσφαιρα και είπε ότι το βήμα που θα είναι ελεύθερο για προτάσεις, απόψεις και κριτική.

Μετά το πέρας της διαδικασίας της Γενικής Συνελεύσεως πήρε το λόγο και πάλι ο πρόεδρος αυτής κ. Σωτ. Κ. Λάλος που είπε τα παρακάτω.

«ΛΙΓΟΨΙΑΣ» μας άφησε όλους εκπληκτους και μας γέμισε χαρά και συγκίνηση με την θαυμάσια αυτή πρωτοβουλία του. Του αξίζει κάθε έπαινος, θερμά συγχαρητήρια λοιπόν στο χωριατόπουλο αυτό που πριν από πολλά χρόνια - όπως έγραψε και η εφημερίδα μας - ξεκίνησε πάμφτωχο παιδί από την ωραία μας Λιγοψά και έφθασε στην Αθήνα προς αναζήτηση τύχης.

Πάλαινε σκληρά σε όλη τη τη ζωή, αρχικά μόνος του και μετέπειτα μαζί με την πιστή συντροφισσα της ζωής του την Τάσω του Κώστου Μπακάλη.

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Σας ευχαριστώ θερμά εκ μέρους του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου γιατί ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα και ήρθατε σήμερα εδώ, να συζητήσουμε όλοι μαζί, τα προβλήματα του χωριού μας, να σας ενημερώσουμε για το έργο που επιτελέσαμε στα δύο αυτά χρόνια, σαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και με τη σειρά σας να κρίνετε αυτό το έργο και ανάλογα να αποφασίσετε, αν πράγματι τιμήσαμε την ψήφο σας ή όχι.

Για την αδελφότητά μας η διετία που πέρασε είχε ιδιαίτερη σημασία, γιατί συνέπεσε με την συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυσή της. Τριάντα χρόνια γεμάτα δημιουργικότητα. Η ευθύνη επομένως του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου ήταν πολύ μεγαλύτερη, γιατί έβλεπε να ορθώσει μπροστά του ένα τεράστιο έργο, που έπρεπε να συνεχιστεί με την ίδια επιτυχία.

Πράγματι προσπαθήσαμε, ο καθένας φυσικά με τις δυνάμεις που διέθετε, να φέρουμε σε πέρας το δύσκολο αυτό έργο που αναλάβαμε. Προσπαθήσαμε έχοντας πάντα σας όπλο, πέρα από τη διάθεση για προσφορά, την αγάπη, την ομόνοια, την ομοψυχία, την άριστη συνεργασία με τους άλλους φορείς του χωριού μας, βάζοντας πάντα στην άκριτη ειλικρίνεια και μικρότητες, γι' αυτό και αισθανόμαστε υπερήφανοι. Τώρα βέβαια το τι πετύχαμε θα το κρίνετε φυσικά εσείς.

Αν και πάντα, αγαπητοί συγχωριανοί, προσπαθούσαμε να σας κρατούμε ενημερωμένους τότε με εγκυκλίους και τότε με την εφημερίδα μας, γύρω από τη δραστηριότητα της Αδελφότητας, κρίνουμε σκόπιμο σήμερα, να επαναλάβουμε και να κάνουμε μία αναδρομή, σύντομα όσο μπορούμε στο τι έγινε αυτά τα δύο χρόνια - έτσι η δραστηριότητα της Αδελφότητας συνοψίζεται στα παρακάτω σημεία:

1. ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 30 χρόνων από την ίδρυσή της Αδελφότητας, θεωρήσαμε ότι είχαμε χρέος να τιμήσουμε και τιμήσαμε, απονέμοντας ειδική πλακέτα στον επί 30 χρόνια πρόεδρό της κ. Λεωτ. Μαντζίκας, για την πολύπλευρη προσφορά του και την έμπρακτη αγάπη του για το χωριό μας.

Τιμήσαμε επίσης με ειδικά μετάλλια τα ιδρυτικά μέλη και το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας και εδώ νομίζω πως αξίζει να τους αναφέρουμε και να τους ευχαριστήσουμε για άλλη μία φορά.

Τιμήθηκαν λοιπόν εκτός από τον πρόεδρο κ. Λεωτ. Μαντζίκας οι: Σπύρος Γούναρης, Μιχάλης Δήμος, Μιχάλης Λάλος, Αλέκος Τσάφης, Μάκης Θεοχάρης, Αθανάσιος Δήμος, Δημοσθένης Ηγουμένου, Χαρίλαος Μαντζίκας, Απόστολος Τσάμης και Κώστας Ζήκος.

Θεωρήσαμε επίσης χρέος να τιμήσουμε ένα πραγματικό και αγαπητό φίλο του χωριού μας τον κ. Μανώλη Παπαναστασίου, πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ΜΙ-ΣΚΟ, για την έμπρακτη αγάπη του στο χωριό μας και την συνεχή προσφορά του όλα αυτά τα χρόνια στην Αδελφότητα. Τον τιμήσαμε απονέμοντας ειδική πλακέτα και τον ανακηρύξαμε Μέγα Ευεργέτη και επίτιμο μέλος της Αδελφότητάς μας.

Τέλος το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε πρόσφατα, σε μία μελλοντική εκδήλωση, να τιμηθούν ορισμένα άτομα που ακούραστα και αθρόοι προσφέρουν κάθε φορά τις υπηρεσίες τους και φέρουν πάντα το κύριο βάρος στις διάφορες εκδηλώσεις (βέβαια κάποιους δεν τους προλάβαμε, γιατί μας έφυγαν πρόωρα, όμως και γι' αυτούς υπάρχει τρόπος).

2. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οργανώσαμε, όπως πάντα, δύο πετυχημένους χορούς στην Αθήνα. Η συμμετοχή των συγχωριανών και των φίλων του χωριού μας, καθώς και τα αποκομμένα έσοδα, που όπως είναι γνωστό αποτελούν και τον κύριο πόρο της Αδελφότητας, ξεπέρασαν κάθε πρόβλεψη μας. Καθιερώθηκε πλέον ο κοινός γιορτασμός από τους χωριανούς, της δεύτερης μέρας του Πάσχα στην Αγία Παρασκευή. Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο αισθάνεται πράγματι υπερήφανο, που βλέπει ότι από χρόνια σε χρόνια να συγκεντρώνονται, την ημέρα αυτή, όλοι και περισσότεροι χωριανοί ώστε να φτάσει ο αριθμός το περσινό Πάσχα τα 550 άτομα και αυτοί όλοι Λιγοψινοί.

Αποκορύφωμα των εκδηλώσεων ήταν τα «ΛΙΓΟΨΙΝΑ» που έγιναν στο χωριό το περασμένο καλοκαίρι. Για την επιτυχία της εκδήλωσης αυτής γράφτηκαν και ειπώθηκαν τόσα πολλά ώστε περιττεύει να τα επαναλάβουμε. Ήταν μια εκδήλωση, με συμμετοχή όλων των φορέων και που όπως πολύ εύστοχα γράφτηκαν στην εφημερίδα, από μόνη της αξιώνει να γίνει θεσμός.

Η Αδελφότητα όπως ήταν φυσικό και στην εκδήλωση αυτή έφερε το κύριο βάρος γιατί ανέλαβε την χρηματοδότηση των έργων υποδομής (διαμόρφωση χώρων κ.λ.π.).

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε η εκδήλωση αυτή, πλέον να καθιερωθεί και κάθε φορά, βέβαια να εμπλουτίζεται με καινούργια προγράμματα - είναι αλήθεια, αγαπητοί συγχωριανοί, ότι πράγματι δεν μπορούσαμε παρά τη θέλησή μας, να πραγματοποιήσουμε μία δεύτερη εκδήλωση (εκδρομή ή κάποια συνέντευξη) για τους χωριανούς και κυρίως για μας που μένουμε στην Αθήνα και που τόσο ανάγκη την έχουμε.

Όμως θα πρέπει πριν μας κακόλογηστε, να ξέρετε ότι και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι άνθρωποι με τα καθημερινά τους προβλήματα και την προσωπική τους απασχόληση έτσι ο ελεύθερος χρόνος λείπει σχεδόν από όλους. Ελπίζουμε στο μέλλον να πραγματοποιηθούν και τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

3. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ

Η εφημερίδα του χωριού μας είναι πλέον μία πραγματικότητα. Μπορεί να μην είναι τέλεια, είναι όμως μία εφημερίδα δική μας και είναι στο χέρι μας να την κάνουμε τέλεια. Γι' αυτό κάνω και από εδώ έκκληση, να την αγκαλιάσουμε όλοι και να την βοηθήσουμε με κάθε τρόπο. Υπάρχουν αρκετοί συγχωριανοί που μπορούν να γράφουν και θα πρέπει να γράφουν. Το κύριο βάρος της έκδοσης μέχρι σήμερα φέρει ο κ. Παναγιώτης Μάνος τον οποίο και θα πρέπει να συγχαρούμε και φυσικά να τον ευχαριστήσουμε. Θα ήταν παράληψη όμως να μην ευχαριστήσουμε και τους προτερητάτες και ιδρυτές της εφημερίδας κ. Σπύρο Γούναρη, Παναγιώτη Μάνο, και Νίκο Σιώκα για την αξιόπαινη τους πρωτοβουλία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να μην εισπράττει συνδρομές για την εφημερίδα, αλλά για την κάλυψη των εξόδων της να δέχεται προσφορές από τους συγχωριανούς.

4. ΜΗΤΡΩΟ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο υλοποιώντας σχετική απόφαση της Γεν. Συνελεύσεως και ικανοποιώντας ένα πάγιο αίτημα πολλών συγχωριανών, βρίσκει σήμερα στην ευχάριστη θέση να σας παρουσιάσει το Μητρώο των Λιγοψινών. Η χρησιμότητά του είναι προφανής, γι' αυτό δεν θα πρέπει να λείπει κανένα Λιγοψινό σπίτι.

Στο Μητρώο αυτό βέβαια που έγινε πράγματι με μεγάλη προσπάθεια και δυσκολία, όπως είναι φυσικό, μπορεί να υπάρχουν ορισμένα λάθη ή παραλείψεις για τα οποία το Διοικητικό Συμβούλιο φέρει τη μικρότερη ευθύνη, γιατί πράγματι στην προσπάθειά μας αυτή και αυτό το λέω με λύπη, δεν βρήκαμε ανταπόκριση από το μεγαλύτερο μέρος των συγχωριανών. Τα τυχόν λάθη και παραλείψεις θα εντοπισθούν και με ειδικό σημείωμα θα σταλούν σε όσους προμηθευτούν το Μητρώο.

συνέχεια στη σελ. 3

συνέχεια στη σελ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στις 26/11/88 έγιναν στην εκκλησία Αγίας Μαρίας Ν. Φιλ/φειάς οι γάμοι του Βασιλείου Θεοφ. Πατραμάνη και της Αναστασίας Ιωαν. Καλαντζή.
Τα Ν.τ.Α. εύχονται στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι, και με καλούς απογόνους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Στον άξιο επιστήμονα Μιχάλη Μάλαμα που προήχθη σε επίκουρο καθηγητή φαρμακολογίας οι οικογένειες Σωτήρη Λάλου, Βασίλη Κωτούλα και Λευτέρη Μπενέκου εκφράζουν εγκάρδια συγχαρητήρια και του εύχονται γρήγορα και στην κορυφή της ιεραρχίας ΣΗΜ. Ο Μιχάλης Μάλαμας διδάσκει στην Ιατρική Ιωαννίνων και είναι γαμπρός της Φρόσως του Κώστα Λάλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 5/12/88 πέθανε στην Αθήνα, σε ηλικία 71 ετών, η Δήμητρα Ευαγ. Γερούκαλη το γένος Θωμά Μακρή.

Τα «Ν.τ.Α.» συλλυπούνται τους οικείους της.

Στις 30/11/88 πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 79 ετών ο Γεώργιος Μπαλλής ετάφη την επομένη στο νεκροταφείο Κηφισιάς.

Τα Ν.τ.Α. εκφράζουν στους οικείους του θανόντος τα θερμά συλλυπητήρια.

Διόρθωση

Το δίπλο σπίτι της Λιγοψάς που ήταν το στρατηγείο το 1940 του Χαρ. Κατσιμήτρου είναι το σπίτι του συγχωριανού μας Δημ. Πατραμάνη.

Ο Υπολοχαγός Βασ. Κ. Ρουπάκας Δ/τής του 5ου λόχου ευζώνων Αρτας που έπεσε ηρωικά μαχόμενος στο Καλλαράτι της Αλβανίας στις 26 - 12 - 1940.

το κλιμάκιο επιθέσεως του τάγματος.

Σε μας είχε πέσει ο τιμητικός κλήρος να στήσουμε πρώτοι τη δοξασμένη σημαία του συντάγματος στα εχθρικά οχυρά της Βράντισας.

Πλημύρα ασυγκράτητη είχανε ξεχυθεί οι τοσλιάδες. Μπροστά όμως από μας, μπροστά και από τους ακροβολιστάς του λόχου, εναντίον κάθε λογικής και κατά παράβαση των κανονισμών, ο λοχαγός μας. Χωρίς κράνος, με το πιστόλι του στο δεξί χέρι και το αριστερό του υψωμένο να δείχνει διαρκώς τις εχθρικές θέσεις. Ετσι τώχαμε συνηθίσει, έτσι τώχαμε θαυμάσει σε όλες μας τις μάχες εκείνο το 25χρονο παλληκάρι το ροδαλοπόρσωπο, το ψηλόκορμο και στιβαρό. Πάντοτε μπροστά. Ήταν τόσο γενναίος τόσο ορμητικός ώστε σίγουρα τα βόλια παραμερίζαν από θεαλλώδη δρόμο του.

Τον είχαμε πη: «Ο Αθάνατος». Από την επιστράτευση είμαστε μαζί, κάπου έξι μήνες. Όταν πρωτόρθε να παραλάβει το λόχο μας φάνηκε ντροπαλός και συσταζόμενος. Πολλοί από μας είχαν χαμογελάσει. Απορούσαμε πως ήταν δυνατόν αυτό το ροδομάγουλο βλαστάρι της σχολής των Ευελπίδων να διοίκησε τους τραχείς και κακοτράχαλους Ηπειρώτες τοσλιάδες. Αλλά έπειτα!! Ήταν τότε η προσωπική του γοητεία, τότε η αυστηρή και δίκαια καλωσύνη του ώστε επεβλήθη σε όλους μας. Όταν μάλιστα κηρύχθηκε ο πόλεμος και τον είδαμε στην πρώτη μάχη σταυροκοπηθήκαμε κυρίως. Δεν ήταν άνθρωπος ο υπολοχαγός αυτός. Ήταν ημίθεος. Από τότε τον κλείσαμε βαθειά στην ψυχή μας και κάθε νεύμα του ήταν διαταγή για μας.

Μαζί του πήραμε το βάπτισμα του πυρός. Δοκιμάσαμε την φρικτή ταλαιπωρία της «συντόνου πορείας», τις στερήσεις, την πείνα, τις κακουχίες, το κρύο, το μαρτύριο της δίψας. Και όταν, τις πρώτες μέρες του πολέμου διατάχθη γενική υποχώρησης των δυνάμεών μας «εντεύθυν του Καλαμά», δεν ξεχάσαμε ποτέ ότι είδαμε το λοχαγό μας τραβηγμένο παράμερα να κλαίει σαν παραπνευμένο παιδί.

Από μάχη σε μάχη και από θρίαμβο σε θρίαμβο ωδήγησε το λοχο ο διοικητής μας. Καλαμάς - Αετόπετρα - Ξυλόκαстро - Κεράσοβο - Κτίσματα - Βάλτισα - Πέπλη - Γεωργουτσάτες - Δέλβινο - Καλύβια - Κούτσι - Φτέρα - Μπόρσι - Καλλαράτι ήταν το θριαμβευτικό δρομολόγιο του λόχου μας. Με την παγωνιά, με το χιόνι, με της μαρτυρικής δίψας και της ψείρας το βασανιστήριο, πάντα μπροστά. Χωρίς δισταγμό, δίχως δυστροπία, με το χαμόγελο στα χείλη ακολουθούσαμε το λοχαγό μας. Είχαμε πίστη σε αυτόν. Και έπειτα είχαμε πάντοτε μπροστά στα μάτια μας την αυστηρή την ε-

πίσημη φυσιογνωμία του διοικητού του συντάγματός μας ο οποίος την παραμονή της αντεπίθεσεως των Ελληνικών δυνάμεων, σε ειδική συγκέντρωση μας είχε πη: «Η ιστορία του συντάγματος είναι γεμάτη από δάφνες και τρόπαια. Γεμάτη από τα ονόματα των ηρώων νεκρών του. Συνεχιστέ την για την Ελλάδα, για τη θρησκεία, για την οικογένειά».

Η ορμή της μάχης είχε φτάσει στο κατακόρυφό της. Τα τρία από τα πέντε υψώματα βρισκόταν στα χέρια μας στις 11 το πρωί. Οι απώλειές μας λίγοι τραυματίες. Του εχθρού αμέτρητες σε νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους. Και ο λοχαγός μας πάντα μπροστά. Το τέταρτο όμως ύψωμα ήταν το σπουδαιότερο. Εφτά σειρές χαρακωμάτων με συρματοπλέγματα είχαν οχυρώσει οι Ιταλοί. Εκτός όμως από αυτά την κούραση και το πολύ χιόνι, ήταν και οι κουμαριές που πυκνοφυτρωμένες στο ύψωμα αυτό, εμπόδιζαν το δρόμο μας. Τέσσερες επιθέσεις κάναμε προς τα πάνω και τέσσερις φορές καρφωθήκαμε επί τόπου. Τόσο πυκνός ήταν ο φραγμός του πυρός που μας υποδέχτηκε. Χαλάζι από φωτιά και από σίδερο.

Εκείνη τη στιγμή του διαταγμού στεντόρεια υψώθηκε μέσα στο σάλο της μάχης η φωνή του λοχαγού μας: «Εμπρός για την Ελλάδα και την τιμή του Συντάγματος». Και ζωσμένος ένα σακκίδιο με χειροβομβίδες ώρμησε ακάθεκτος προς τα Ιταλικά χαρακώματα.

Κοπάδι μανιασμένων λιονταριών ώρμησαν ξωπίσω του οι τοσλιάδες. Σαρώθηκαν τα συρματοπλέγματα, ξεχειλίζουν τα χαρακώματα από κορμιά σκοτωμένων εχθρών, αυλάκια κυλάει το αίμα πάνω στο παγωμένο χιόνι. Σταυραετοί οι τοσλιάδες σκαρφάλωσαν και έσπησαν τη σημαία πάνω στο ύψωμα.

Μέσα σ' αυτόν το χαλασμό δέχτηκε και εγώ τις πρώτες σφαίρες στο κορμί μου.

Μεγάλη η νίκη μας. Μεγαλύτερο όμως το τίμημά της. Ακριβώς μπροστά στο τελευταίο χαρακώμα είχε χτυπηθεί ο λοχαγός μας. Μιά ριπή πολυβόλου του είχε γαζώσει το λαιμό. Όταν φτάσαμε κοντά του ρόγχαζε τα τελευταία του λόγια: «Γεία σας λεβέντες μου. Και μη ξεχνάτε, πάντα μπροστά για την Ελλάδα μας...» και ξεψύχησε...

Δε θα σας πω για το σπαργμό των τοσλιάδων μπροστά στο νεκρό λοχαγό μας. Σε τόσο ωραίους θανάτους δεν ταιριάζουν τα μοιρολόγια.

Έτσι πέθανε για την Ελλάδα ο διοικητής του 5ου Λόχου, του Β' Τάγματος του 40 Συντάγματος Ευζώνων Ρουπάκας Βασίλειος του Κων/νου και της Αικατερίνης, από το Πυρρί των Θηβών. Ήταν στις 26 Δεκεμβρίου 1940.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ετέχθη υμίν σήμερον σωτήρ

συνέχεια από τη σελ. 1

τις γυναίκες Παναγία Παρθένο Μαρία, που έγινε η σκάλα με την οποία κατέβηκε ο Θεός, («Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ἧς κατέβη ο Θεός»), με πρωτοφανή αντιστολή των φυσικών νόμων, γιατί «Θεός ην ο τεχθείς, διό και φύσεις εκαινοτόμησεν» (Θεός ήταν αυτός που γεννήθηκε, γι' αυτό και στις συνήθειες της φύσεως έκανε μεταβολές) και διότι «όπου βούλεται Θεός νικάται φύσεως τάξις» (όπου θέλει ο Θεός, ξεπερνιέται η φυσική τάξη των πραγμάτων).

Εδειξε τέτοια συγκατάβαση προς το ανθρώπινο γένος ο Κύριος, ώστε «εαυτόν εκένωσε μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος» (ΦΙΛΙΠ. Β' 7) δηλ. αδίασε, τρόπον τινά τον εαυτό του και μίκρυνε μόνος του την άπειρο δόξα της θεότητάς του πρόσκαιρα και έλαβε μορφή δούλου, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους.

Γιατί, όμως, έγινε αυτή η κένωση και συγκατάβαση;

Όταν ο Θεός εξεδίωξε τους πρωτόπλαστους από τον παράδεισο, ανακοινώνοντας την τιμωρία προς το φίδι και το πονηρό πνεύμα, αποκάλυψε ότι ένας απόγονος αυτής της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του πονηρού. Αυτή η αποκάλυψη - υπόσχεση του Θεού αποτέλεσε ελπίδα και προσδοκία για τους ανθρώπους και χαρακτηρίζεται ως το πρωτευαγγέλιο της λυτρώσεως του ανθρώπινου γένους.

Με την ενανθρώπιση του ο Χριστός έρχεται να εκπληρώσει ακριβώς αυτή την υπόσχεση προς τους πρωτόπλαστους και να σώσει, να λυτρώσει το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία και ταυτόχρονα να το απαλλάξει από το σκοτάδι της αγνωσίας. Γι' αυτό βλέπουμε τον άγγελο που επισκέφτηκε τους βοσκούς τη νύχτα της Γεννήσεως, για να τους πληροφορήσει για το μεγάλο γεγονός της βραδιάς, να τους λέει: «Ιδού.. ετέχθη υμίν σήμερον σωτήρ, ος εστι Χριστός Κύριος» (Λουκ. Β' 10,11), που σημαίνει: Να, γεννήθηκε για σας σήμερα Σωτήρας που είναι ο Χριστός.

Η εκκλησία μας, μεταξύ άλλων τις ημέρες εκείνες, ψάλλει και επαναλαμβάνει: «Λύτρωσιν απέστειλε Κύριος τω λαώ αυτού», ενώ στο απολυτίκιο της ημέρας, το οποίο συνοψίζει το νόημα της εορτής, διαβάζουμε: «Η γέννησίς σου, Χριστέ ο Θεός ημών, ανέτειλε τω κόσμω το φως της γνώσεως». Δηλαδή: Η γέννησή σου ως ανθρώπου, Χριστέ που είσαι ο Θεός μας, φανέρωσε, αποκάλυψε στους ανθρώπους το φως της θείας γνώσεως. αυτό που λέμε «αποκεκαλυμμένη αλήθεια».

Ο μεγαλοφώνωτάτος των προφητών Ησαΐας ο αποκαλούμενος πέμπτος ευαγγελιστής, προείδε και προείπε αυτό που θα συνέβαινε 750 χρόνια αργότερα: «Ο λαός ο καθημένος εν σκότει είδε φως μέγα και τοις καθημένοις εν χώρα και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν αυτοίς».

Αυτό, λοιπόν, είναι το νόημα της γιορτής των Χριστουγέννων. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος για να λυτρώσει και να φωτίσει το ανθρώπινο γένος. Για να αποκαταστήσει στο αρχαίο κάλλος την αμαυρωθείσα εικόνα του Αδάμ, δηλ. του ανθρώπου.

**Η εφημερίδα μας
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ
εύχονται ολόψυχα στους απανταχού
Λιγοψινούς και φίλους του χωριού μας
«ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ»
και ευτυχισμένους ο καινούργιος χρόνος 1989**

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Από τον πόλεμο του 1940 - 41

Ματωμένες αναμνήσεις

Του +ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΚΑ

Αυτά ήταν τα νέα που μάθαμε. Μιά ανεπίπτη πίκρα κατέλαβε τους τοσλιάδες του λόχου μας. Ο λοχαγός μας δε μιλιόνταν καθόλου. Και μεις τρίζαμε με λύσσα τα δόντια μας και υψώναμε σφιγμένη την καρδιά μας προς την κατεύθυνση του εχθρού. Του εχθρού που είχε πατήσει τα άγια μας χώματα και που εμείς ακόμα δεν είχαμε συναντήσει.

Ετσι φτάσαμε στην μεγάλη, στην ιστορική μέρα. Δεκατρείς Νοεμβρίου 1940.

Το απόγευμα κατά τις τέσσερες, έφτασε ο διοικητής του συντάγματος. Εν τω μεταξύ είχαν συγκεντρωθεί και οι άλλοι λόχοι του τάγματος. Διέταξε «συγκέντρωση» των λόχων και με λίγα λόγια, αφού πρώτα μας θύμισε την ιστορία του συντάγματος, μας ανακοίνωσε τη μεγάλη είδηση. Ο εχθρός είχε τσακιστεί στο Καλπάκι. Στην Πίνδο έπαθε πανωλεθρία. Από το πρωί όλα τα φίλια τμήματα που βρισκόταν διέξια μας είχαν μεταπηδήσει από την άμυνα στην επίθεση. Την ίδια νύχτα θα άρχιζε γενική αντεπίθεση όλων των ελληνικών δυνάμεων.

Θύελλα ζητωκραγών υποδέχτηκε τα τελευταία λόγια του διοικητού μας. Ο ενθουσιασμός των τοσκιόδων ήταν αφάνταστος...

Την ίδια νύχτα, τα μεσάνυχτα ακριβώς, περάσαμε το ποτάμι. Κάναμε μία ολονύχτια σύντομη πορεία και στις 8 το πρωί χωρίς να συναντήσουμε πουθενά τον εχθρό φτάσαμε στο χωριό που βρισκόμαστε πριν διαταχθεί η σύμπτυξη. Στην Αετόπετρα. Το περάσαμε και φτάσαμε στο Ξυλόκαстро, άλλο χωριό που μόλις δυό ώρες πριν το είχαν εκκενώσει οι Ιταλοί. Η διαταγή του συντάγματος ήταν να περάσουμε εκεί τη νύχτα μας. Καθώς προχωρούσαμε ακροβολισμένοι για να καταλάβουμε τα πάνω απ' το χωριό υψώματα, συναντήσαμε τον πρώτο νεκρό. Ήταν ιππείας της 2ας Υλης Αναγνωρίσεως που είχε προηγηθεί από μας για ανίχνευση.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω το αχνό χαμόγελο που φάνιζε το ήρεμο πρόσωπό του. Νάταν από περηφάνεια γιατί έδωσε τη ζωή του για την Ελλάδα; Νάταν ικανοποίηση γιατί είδε του εχθρούς της πατρίδος να φεύγουν κυνηγημένοι; Ποιό νάταν άραγε το στερνό όραμα του ηρωικού παλληκαριού που και Νεκρό αίμα χαμογελάσους;

Καμιά πηγή δε φαινόταν από

νω του. Αίμα πουθενά. Όταν όμως άνοιξαν οι τραυματιοφορείς το απέχονό του είδαμε όλοι μας μία μικρή, ανεπαίσθητη τρυπούλα στο μέρος της καρδιάς. Ενα μικρό κόκκινο αυλάκι είχε σχηματισθεί χωρίς όμως να ποτιση τα ρούχα του Νεκρού. Ήταν ο πρώτος νεκρός που βλέπαμε. Κάτι ζωντάνεψε, κάτι καινούργιο σπαρτάρησε μέσα μας. Ο πόνος για το Νεκρό συνάδελφο. Για το συνάδελφο, που έπεσε για το ίδιο ιδανικό που και μεις, ίσως αύριο θα πέφαμε.

Τον μεταφέραμε πάνω σε ένα φορείο ευλαβικά στο νεκροταφείο του χωριού. Ο παπάς διάβασε τα νεκρώσιμα λόγια. Του δώσαμε το τελευταίο φιλή. Τα μάτια μας ήταν βουρκωμένα και οι ψυχές μας γεμάτες συγκίνηση. Τον τοποθετήσαμε στοργικά στον τάφο που είχαν ανοίξει οι σκαπάνες τον καλύψαμε με χώμα. Με χώμα ελληνικό ποτισμένο από το αίμα Του. Και κει, απάνω από το νιόσκαφο μνήμα, μαζί με τις αποχαιρετιστήριες τουφεκικές δώσαμε το μεγάλο μας όρκο: Να πέσουμε και εμείς αλλά να μην αφήσουμε τον εχθρό να γυρίσει πίσω. Και όσο εξαρτώνταν από μας το κατωρθώσαμε.

Επειτα.. κι άλλοι νεκροί έκοψαν το δρόμο μας. Κι άλλοι έπεσαν δίπλα μας, από το δικό μας λόχο. Όμως δεν ξεχάσαμε ποτέ Εκείνον, το Πρώτο Νεκρό που μας έδωσε το πρώτο μεγάλο δίδαγμα: Είναι Ωραίο και μεγάλο να πεθάνει κανείς για την Ελλάδα.

«Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ»

Στις 7.10 ακριβώς άρχισε η επίθεσή μας. Ξαν σίφουνας ξεχυθηκαν οι τοσλιάδες προς τις εχθρικές, βαρειά οχυρωμένες θέσεις. Ενα μυριόστομο «Αέρα» σκέπασε τη βουή των κανονιών το τερέτισμα των αυτομάτων, το υπόκωφο μούγκρισμα τπτό το σκάσιμο των όλμων πάνω στο χιόνι. Η θρυλική ξιφολόγη, άφηνε αστραπές καθώς βρισκόταν στερνά καρφωμένη στις μπουκές των τουφεκιών. Εμοιαζε με γλώσσα κανιβάλλου διψασμένη για ανθρώπινο αίμα. Η διαταγή του συντάγματος ήταν κατηγορηματική. «Κατάληψις, πάση θυσία των πέντα αλληλοδιαδοχικών υψωμάτων που κατείχε σταθερά ο εχθρός και έκλειναν το δρόμο του συντάγματος προς το χωριό Βράντισα και κείθε προς την Αυλώνα,

Ο λόχος μς αποτελούσε το πρώ-

Για να μαθαίνουν οι νεότεροι

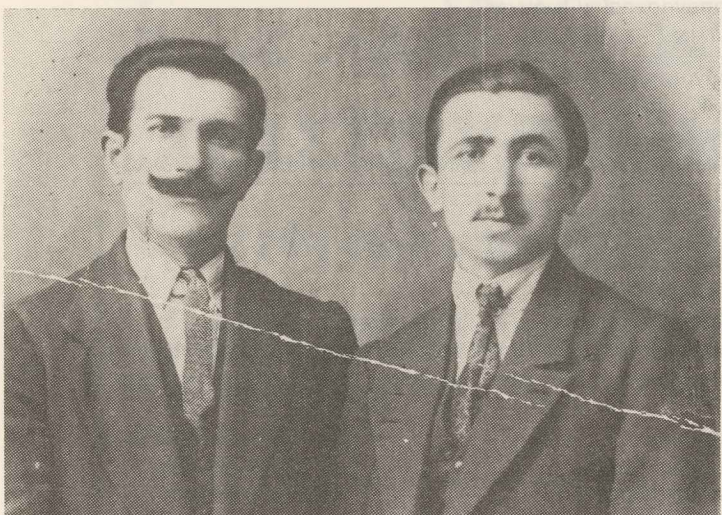
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Του αείμνηστου Αναστ. Τσέκα

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Στο χωριό διατηρούσαν μπακάλικα ο Μιχαήλ Ανδρ. Λάλος ή Αναγνώστης, ο Κώστας Γκέκας, ο Χριστόδουλος Κοντογιάννης και εν συνεχεία ο γαμπρός του Γεώργιος Ζήκος ο Κώστας Κοντογιάννης και στη συνέχεια ο Δημήτριος Κοντογιάννης στο Κοινοτικό ή στο υπάρχον τότε στα Κουτρουκάτικα

(θέσις άνω πλατεία) και εν τέλει στο ειδικό τους ο Βασίλης Ζηκοβέλης στη Ράχη ο Ηλίας Ζαφείρης, ο Απόστολος Μαντζίκας, οι Αδελφοί Απόστολος και Γεώργιος Καπέρδας ο Βασίλειος Κύρος, Γεώργιος Καλσογιάννης, στα τελευταία χρόνια και άλλοι που μάλιστα κατά τον Ιταλοελληνικό πόλεμο και την Γερμανοιταλική κατοχή

Από αριστερά ο Μίχο-Τσαμπαλίκας και δεξιά Μίχο-Ντίτσος. Φωτογραφία βγαλμένη στη Θεσ/νίκη στη 1 Ιανουαρίου 1921.

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διμηνιαία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ και έκδοση της Αδελφότητας Λιγοψινών «Η Θεοτόκος» Ιωαννίνων

ΙΔΡΥΤΗΣ: Σπυρίδων Ι. Γούναρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: σύμφωνα με το Νόμο Λευτέρης Χ. Μαντζίκας Πρόεδρος Δ.Σ.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος Συντάξεως Παναγιώτης Γ. Μάνος Μέλη Συντακτικής Επιτροπής:

Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας Νικόλαος Χ. Σιώκας Αλέξανδρος Μ. Λάλος Ιωάννης Μ. Ζαφείρης Σωκράτης Ν. Τζιάφρος Θεόδωρος Θ. Δήμος Χριστόφορος Ι. Σιώκας Ι. Β. Παπαναστασίου Ιωάννης Δ. Τσέφος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδελφότητα Λιγοψινών Ιωαννίνων

Κλεισθένους 15 105 52 Αθήνα

Τηλ. 32 40 120 - 32 40 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Εσωτερικού δρχ. 500 Εξωτερικού δολ. 10

Δωρεάν αποστολή Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων εκδόσεων κ.λ.π. χωρίς την έγκριση της εφημερίδας μας

Κείμενα προς δημοσίευση, ευανάγνωστα γραμμένα στη μια όψη της κόλλας κατά δυνατό συνοπτικά και πλήρη στοιχεία του αποστολέα μετά τηλεφώνου, αν υπάρχει

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα Γερανίου 6

Τηλ. 52 40 761 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Παύλος Μπαταγιάν Διογένης 12 Καστρί τηλ. 8017141

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Η Ομιλία του Προέδρου της Σωτ. Κ. Λάλου

συνέχεια από τη σελ. 1

μας - εκεί στα δύσκολα χρόνια φιλοξενήθηκαν και βρήκαν κάθε συμπαράσταση κυνηγημένοι και κατατρεγμένοι από τις δύσκολες τότε πολιτικές καταστάσεις.

Επίσης Λιγοψινοί που έφθασαν στην Αθήνα με προβλήματα υγείας βρήκαν απλόχερα τη βοήθεια της ζεστασιά και την ανθρωπιά στο φτωχικό εκείνο σπιτάκι. Ακόμα παιδιά από το χωριό μας που ήρθαν στην Αθήνα για δουλειά κοντά στον Μπάμπα - Σπύρο και δουλειά βρήκαν και τέχνη έμαθαν και κάθε βοήθεια τους δόθηκε για ένα σωστό και σταθερό ξεκίνημα στη σταδιοδρομία τους.

Πόσα ακόμα δεν θα μπορούσε κανείς να αναφέρει για το Μπάμπα-Λιγοψινούσα - Σπύρο και όλα αυτά δείχνουν έμπρακτα την αφοσίωση την αγάπη για τους συγχωριανούς για την Αδελφότητα και γενικά για τον άνθρωπο.

Βέβαια ο Μπάμπα - Σπύρος συμβαίνει να είναι γαμπρός μου και ήταν δύσκολο σε μένα στη γενική συνέλευση της Αδελφότητας να γίνει τιμητής των πράξεων και των έργων του, πιστεύω όμως ότι του άξιζε και μένω με την εντύπωση ότι δεν παραξήνηθα από κανέναν.

Συνεχίζω όπως προανέφερα με κάποιες απόψεις και εκτιμήσεις γύρω από την Αδελφότητα του χωριού μας.

Ξεκίνησα με επαίνους και δεν μπορώ φυσικά να μη συγχαρώ και το διοικητικό συμβούλιο της Αδελφότητας για όλες τις δραστηριότητες που ανέπτυξε για το χωριό μας, ιδιαίτερα όμως θέλω να συγχαρώ το Δ.Σ. και τους άλλους φορείς του χωριού μας για την θαυμάσια εκδήλωση που έγινε τον Αύγουστο με την επωνυμία «ΤΑ ΛΙΓΟΨΙΝΑ» Η εκδήλωση αυτή άφησε άριστες εντυπώσεις σε όλους και η ΛΙΓΟΨΑ ΜΑΣ εντυπωσιάσε για μια φορά ακόμα.

Ομως επισημαίνονται τα θετικά σημεία για το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας, θέλω συγχρόνως να διατυπώσω κάποιες σκέψεις για το τι δεν έγινε και τι μπορεί να γίνει ακόμα.

Είναι αλήθεια ότι στο χωριό μας έγιναν τόσα όσα, ίσως σε κανένα άλλο χωριό. Πληθωρικό θα μπορούσα να χαρακτηρίσω αναντίρρητα το έργο της Αδελφότητας.

Ομως για την παροικία, για τους Λιγοψινούς της Αθήνας πολύ ελάχιστα έγιναν. Πέρα από τον ετήσιο χορό δεν έχουμε άλλες εκδηλώσεις δεν έχουμε άλλες δραστηριότητες, δεν έχουμε τις επαφές εκείνες που είναι απαραίτητες για τους ξενιτεμένους Λιγοψινούς, τις επαφές και τις σχέσεις

ΠΡΟΣ

1. ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΙΓΟΨΑΣ
2. ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΛΙΓΟΨΑΣ
3. ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΛΙΓΟΨΑΣ
4. ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ ΛΙΓΟΨΑΣ

Αγαπητοί Συγχωριανοί

Η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» επιθυμεί να κάνει γνωστό ότι η εφημερίδα δεν είναι μόνο όργανο της Αδελφότητας. Ανήκει σε όλο το χωριό.

Κάθε χωριανός μπορεί να γράφει και να στέλνει στην εφημερίδα για δημοσίευση ό,τι νομίζει σχετικά με το χωριό ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος.

Ιδιαίτερα αυτό το δικαίωμα το έχουν οι φορείς του χωριού, οι οποίοι μπορούν να παρουσιάζουν και να προβάλλουν από τις σελίδες της εφημερίδας διάφορα έργα που έγιναν ή που προγραμματίζονται να γίνουν, άλλα γεγονότα, δραστηριότητες, πρωτοβουλίες, προβλήματα και ιδέες. Να στέλνουν ακόμη φωτογραφίες και ό,τι άλλο νομίζουν.

Είναι αυτονόητο ότι θα τηρούνται κάποιες αρχές δημοσιογραφικής δεοντολογίας, όπως π.χ. Να μην προσβάλλουμε πρόσωπα και αρχές, να μη γίνεται κομματική προβολή ή εκμετάλλευση και γενικά να κρατάμε την εφημερίδα σε κάποιο επίπεδο.

Παρακαλούμε πολύ, για τεχνικούς λόγους, οι συνεργασίες να είναι όσο γίνεται σύντομες και οι κόλλες να είναι γραμμένες μόνο από τη μία όψη.

Αθήνα 12/12/1988

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Λαογραφικές σελίδες

ΕΘΙΜΑ ΖΙΤΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

(Από το βιβλίο «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ», εκδόσεως 1914 του αείμν. Παναγ. Λαμπριδίου).

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο.

Από κάποιο γάμο της περιοχής Ζίτσης προ 60ετίας και πλέον. Στους οργανοπαίκτες αριστερά με το βιολί ο περιβόητος Τσιόλ Φάκος από τη Βελτισία με το δεύτερο βιολί ο γυιός του Κώστας με το κλαρίνο ο Ζιτσιώτης Δημ. Δήμος και με το ντέφι ο Κολιο-Σιάνος.

Επήραμε την πέριδα την πεντεπλου-μυμένη στην χώρα κουρσεμένη

Εκ μέρους της νύφης προς την μητέρα της

Δεν στώλεγα μανούλα όλην την εβδομάδα

τους ξένους μη τους μπάζεις, και μη τους κουβεντιάσεις

Σου πήραν το παιδί σου κι ασχήμην η αυλή σου και όλη η γειτονιά σου.

Εκ μέρους της ίδιας προς τον πατέρα

Μ' επούλησες πατέρα για ένα δαχτυλίδι

Για ματαδώστο πίσω και ξαναγόρασε με.

Απάντηση του πατέρα

Και πίσω να το δώσω δε σε ξαναγοράζω

Γιατ' είναι γεγραμμένο Αηταιρί να σου δώσω

Μετά τα παραπάνω τραγούδια η νύφη ζητάει την ευχή από τους γονείς, αδελφούς ξαδελφούς και γείτονες με το παρακάτω:

Απάντηση όλων

Την ευχή μας νάχεις θεός να σε προκόψει.

Η νύφη με τον παραπάνω χαιρετισμό αποστεινείται προς τον γαμπρό να σταθεί για να αποχαιρετηθεί και για τρίτη φορά

σεις εκείνες που θα διατηρήσουν, νομίζω αναλλοίωτο το δεσμό με την γενεαίρά μας την πανέμορφη ΛΙΓΟΨΑ ΜΑΣ

Δεν θα κάνω προτάσεις σήμερα, άλλωστε υπάρχουν κάποιες προτάσεις από προηγούμενες συνελεύσεις. Σήμερα θα ήθελα να σταθώ σε κάτι πιο ουσιαστικό πιο σημαντικό στις ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ.

τους γονείς αδελφούς ξαδελφούς και γείτονες με το εξής τραγούδι:

Για χρυσόμ' αηταιρί για 'κοντο-καρτέρει

Να πατήσω πέτρα ν' αναβώ λιθάρι

Ν' αποχαιρέτησω τον καλόν πατέρα

Τη γλυκειά μου μάνα τα γλυκάμ' αδελφία

Τα γλυκά ξαδελφία τους καλούς γειτόνους

Μετά τα τραγούδια (εκ μέρους της νύφης) οδηγούν το μεν γαμπρό, μετά του βλάμη και των γυναικών που ακολουθούν, εις ιδιαίτερο δωμάτιο που έχει ετοιμαστεί γι' αυτούς το δε ψίκι μετά των μουσικών οργάνων (τα βιολιά) σε άλλο δωμάτιο.

Σε τρίτο δωμάτιο καλώς προετοιμασμένο η νύφη στέκεται όρθια ντυμένη με τη νυφική της ενδυμασία και έχει τα μάτια της στραμμένα προς το έδαφος.

Το κίνημα

Αφού διασκεδάσουν και ετοιμαστούν όλα για την αναχώρηση, φέρνουν τη νύφη εκ την πόρτα του δωματίου, όρθια ισταμένη στο κατώφλι, κερνά αυτήν ο γαμπρός νόμισμα, η δε νύφη του φιλά το χέρι. Το κέρασμα τούτου του γαμπρού βάζουν μέσα στο παπούτσι της νύφης εις το δεξιόν της πόδι.

Η Αναχώρηση

Μετά το κέρασμα αναχωρεί πρώτα το ψίκι του γαμπρού και

Η αγάπη, η αλληλοβοήθεια, το μοίραζμα του πόνου και της χαράς μεταξύ όλων των συγχωριανών, αυτό πρέπει να είναι το νόημα και ο στόχος της Αδελφότητας.

Πιο συγκεκριμένα αρρώστησε κάποιος συγχωριανός μας, η Αδελφότητα από την πρώτη στιγμή πρέπει να βρίσκεται αρωγός πλάι στον άρρωστο.

Κάποτε δυστυχώς κλείνει ο βιολογικός κύκλος για όλους μας και έρχεται το τέλος, μερικές φορές μάλιστα πρόωρα και απρόσμενα, και εδώ η Αδελφότητα θα πρέπει να είναι παρούσα και να συμπαιρσάτε με κάθε τρόπο στις περιπτώσεις αυτές.

Υπάρχουν επίσης προβλήματα απασχόλησης, προβλήματα ανεργίας πολλά και διάφορα προβλήματα που αν όχι όλα σίγουρα πολλά μπορούν αν βρουν τη λύση τους μέσα από την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ.

Τελειώνω αγαπητοί μου συγχωριανοί, με μια ευχή αγάπη για τους συγχωριανούς μας αγάπη για την Αδελφότητα, ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΑΓΑΠΗ γενικά για τον άνθρωπο αυτόν πρέπει να υπηρετούμε αυτή είναι η πρώτη και καλύτερη αξία στη ζωή μας, εκεί πρέπει να στρέψω την δραστηριότητά του το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας, στην επόμενη διατία έχοντας φυσικά και την βοήθεια όλων μας.

ΠΟΙΗΜΑ

Η όμορφη Λαφίνα

Πέτρα την πέτρα περπατεί λιθάρι το λιθάρι τα χείλη δεν χαμογελούν το δάκρυ δεν στερείει και δε πατά πάνω στη γη ούτε και στο χορτάρι.

Ντουβρά Λαγκάδες Μισοκίλ Νεγράδες Μεσοδούνι ολημερίς εγύριζε στα όρη στα βουνά

Χωρίς νερό χωρίς ωμί χωρίς λίγο προσφάι και ο ήλιος μες την σάτρα της έκενε τα μαλλιά της.

είχε στα πόδια της φτερά και στο κεφάλι στέμα και όλοι την καμαρώνανε για την περπασιά της.

με τα λιγνά τα πόδια της διάβαινε διαπαιτά στα όρη στα άγρια βουνά και μέσα στα ρουμάνια.

καμαρωτή εδιάβαινε περήφανη περνούσε και έκρυβε μες' το σπίθος της την πίκρα της την τόση.

Η χορά της ήτανε στην πλάτη της να έχει ένα προσβάλι σικάλη, ένα προσβάλι αλεβριή να τσίσει τα επτά παιδιά της τα ορφανά.

Νύχτα βρισκόταν στο στρατό αυλή νύριζε πίσω, να φέρει γάρναρο νερό και μαύρο παξιμάδι

να φέρει την παρηγοριά στην φτώχεια την μεγάλη να δει στα χείλη των παιδιών χαμόγελο γλυκό.

Μιά λαφίνα όμορφη λαφίνα πονεμένη πόνος βαρύς την μάρανε πίκρα βαριά την δένει.

μικρό λαφάκι έχασε το βρήκε πληγωμένο. ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΒΕΣΗ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφορούμε τους αναγνώστες της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ, ότι και στην Κοινότητα Λιγοψάς γιορτάστηκε η επαιτίας της 28 ης Οκτωβρίου με λαμπρότητα.

Εγινε γενικός σημαϊοστολισμός του χωριού μας, δοξολογία στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου παρουσία πολλών κατοίκων.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Κώστας Γραβάνης, επίσης εψάλλει επιμνημόσυνοι δέησης στο μνημείο των πεσόντων από τον Ιερέα του χωριού μας.

Στεφάνι κατατέθηκε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας σε ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης στους επώνυμους και ανώνυμους αγωνιστές, που με την ζωή τους χάρισαν τη λευτεριά στην πατρίδα μας. Η εκδήλωση έκλησε με δεξίωση των κατοίκων.

Για το Κοινοτικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Κώστας Γραβάνης

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΓΡΑΒΑΝΗ ΣΤΙΣ 28. 10. 1988

Ο αγώνας είναι ανάγκη της ασφάλειας της ύπαρξης ενός έθνους και της βελτίωσης της μοίρας του σε κάθε στάδιο ενέργειάς του.

Ειδικά για τον Ελληνικό Λαό ο αγώνας υπήρξε βαριά και συχνή ανάγκη για να επιβιώσει και να διασώσει την λευτεριά του, την εθνική του ανεξαρτησία και την εδαφική του ακεραιότητα ο' ολόκληρη την ιστορική του διαδρομή.

Ετσι και στις 28 Οκτώβρη 1940, που την επέτειό της γιορτάζουμε σήμερα, σύσσωμος ο ελληνικός λαός άρχισε το μεγάλο του αγώνα κατά του Ιταλογερμανικού φασισμού. Είναι μία ημερομηνία σύμβολο σε όλο τον κόσμο γιατί θυμίζει την νίκη του δικαίου ενάντια στην ωμή βία, το θρίαμβο της αρετής ενάντια στις τυφλές δυνάμεις της βαρβαρότητας.

Σε μια εποχή όπου όλες σχεδόν οι χώρες της Ηπειρωτικής Ευρώπης είχαν λυγίσει από το φόβο των σιδηρόφρακτων στρατιών του άξονα Βερολίνου - Ρώμης, μόνος ο Ελληνικός Λαός είχε το σθένος να ορθώσει το ανάστημά του, να αντιταχθεί με αποφασιστικότητα στα εγκληματικά σχέδια ύπουλων εχθρών του και να χάρισε στους δημοκρατικούς λαούς ελπίδες τελικής νίκης.

Κρίσιμες ήταν εκείνες οι ώρες για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο αιμοσταγής φασισμός σημείωνε εντυπωσιακές επιτυχίες σε όλα τα μέτωπα. Ήθελε να επιβάλλει τη νέα τάξη πραγμάτων, σύμφωνα με την οποία το ελεύθερο φρόνημα έπρεπε να υποταχθεί στη βία και στην υλική υπεροχή. Οι ηθικές και πνευματικές αξίες έπρεπε να παραμεριστούν.

Η αγωνία πιέζε τα στήθη των ανθρώπων. Καμμία ελπίδα σωτηρίας. Κανένα ελπιδοφόρο μήνυμα. Κρίσιμες ώρες, εφιαλτικές.

Κείνες τις μεγάλες για την ανθρωπότητα ώρες ξεπετάχτηκε από την μικρή μας πατρίδα το μήνυμα της ελπίδας και της απολύτρωσης.

Η Ελλάδα πιστή στην παράδοση και στην ιστορία της αντιστάθηκε με ένα απλό ΟΧΙ στην αξίωση του φασισμού να παραδώσει τη γη της και να δεχτεί τα δεσμά της σκλαβιάς.

Αλλά η αντοχή της Ελλάδας εξαντλήθηκε αφού πάληψε μόνη της εφτά μήνες ενάντια στο σιδηρόφρακτο φασισμό. Και ήρθε η μαύρη κατοχή με την πείνα, την αμάθεια, τις εκτελέσεις των πατριωτών και τα βασανιστήρια, όπως γράφει και ο Βαλαωρίτης:

Τραγουδί δεν ακούγεται και μνήμα το κρεβάτι
Ψυχή δεν ανασαίνει κι η χώρα κοιμητήριο
ο ύπνος είναι θάνατος κι η νύχτα ρημοκλήσι

Του έθνους μας όμως οι μεγάλες ώρες δεν ήταν μονάχα όταν νικήσαμε αλλά και όταν νικήθηκαμε. Γιατί ξέραμε πάντα το πως έπρεπε να σταθούμε και στο ένα και στο άλλο. Γι' αυτό και ο αγώνας ενάντια στο μισητό κατακτητή που κάρφωσε τη σημαία του αγκυλωτού σταυρού στον ιερό βράχο της Ακρόπολης, δεν σταμάτησε. Η θέληση των Ελλήνων δεν λύγισε, αντίθετα θέρειψε στην ψυχή του το μίσος και ανανέωσαν τις δυνάμεις του να συνεχίσει τον αγώνα. Οργάνωσε στις πόλεις και τα χωριά το κίνημα της Εθνικής Αντίστασης, γεμίζοντας έτσι τα βουνά από τους αγωνιστές της λευτεριάς.

48 χρόνια πέρασαν από τότε. Το Ελληνικό ΟΧΙ μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, χαλυβδώνει σήμερα την πίστη στην λευτεριά και την αντοχή εκατομμυρίων ανθρώπων που στενάζουν κάτω από τα δεσμά της σκλαβιάς και της κτηνώδους βίας.

Αυτή την ιερή στιγμή ας τους συμπαρασταθούμε, ενώνοντας και μεις τα δικά μας ΟΧΙ

ΟΧΙ δεν θα ποδοπατηθούν οι ιερές αρχές της λευτεριάς, της δικαιοσύνης, της αξιοπρέπειας

ΟΧΙ δεν θα στερηθεί κανένας λαός το αναφαίρετο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

ΟΧΙ δεν θα γίνουν οι πολιτισμένοι λαοί συνένοχοι της βίας και της βαρβαρότητας των λαών με την στρατιωτική υπεροχή.

Ας μάθουν επιτέλους τώρα οι λαοί της γης πως η ώρα της σκλαβιάς δεν αρχίζει από τη στιγμή που ένας τύραννος ντόπιος ή ξένος, υποδουλώνει κάποιο λαό, αρχίζει από τη στιγμή που ο λαός αυτός παύει να λογαριάζει για υπέρτατο αγαθό την λευτεριά του. Και η ώρα της λευτεριάς δεν αρχίζει από τη στιγμή που ο λαός ξεσκάγεται για να συντρίψει τους τυράννους του, μα από τη στιγμή που παίρνει την απόφαση πως η ζωή δεν έχει αξία δίχως τη λευτεριά.

Ζήτω η 28η του Οκτώβρη του 1940

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ

Στο προηγούμενο φύλλο και στο αφιέρωμα του έπους της 28ης Οκτωβρίου 1940, με κείμενα που συνεχίζονται και σε τούτο το φύλλο, γράψαμε και ονόματα Λιγοψινών που πήραν μέρος στον πόλεμο του 40 - 41. Τα ονόματα αυτά διασταυρώσαμε από πληροφορίες, ως και σημειώματα που πήραμε από τον Ηλία Ντίσκο, Σπύρο Γούνναρη, και Λευτέρη Μαντζίκα. Για κάποια παράληψη ονόματος ζητήσαμε εκ των προτέρων συγγνώμη. Παρακαλέσαμε δε, κάποια παρήληψη να μας την γνωρίσουν για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας. Ετσι ο αγαπητός συγχωριανός μας Νίκος Τζιάφος με επιστολή του που δημοσιεύουμε παρακάτω με γεγονότα της εποχής εκείνης, άγνωστα στους νεωτέρους έρχεται να μας φανερώσει αρκετούς ακόμη συγχωριανούς που είχαμε παραλήψει μαζί δε και τον μοναδικό νεκρό. Τον Παναγιώτη Σωτ. Χαρίση.

Αγαπητά Νέα της Λιγοψάς είδα εις το φύλλον του Οκτωβρίου τους πολεμιστές του Ελληνοϊταλικού πολέμου και μου επανέφεραν τη μνήμη της εποχής εκείνης, όταν επιστρέψαμε από το μέτωπο θυμάμαι ήταν η τρίτη και τετάρτη του Πάσχα. Τις ημέρες εκείνες εγκαταστάθηκε στη Λιγοψά τμήμα της Μεραρχίας Γκαζάλε την οποία προώθησαν κατ' εντολήν του Μουσολίνι

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

Συνέχεια από τη 1η σελίδα

5. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Και τη διετία που πέρασε, έγιναν με δαπάνες της Αδελφότητας και πάντα με τη σύμφωνη γνώμη και των άλλων φορέων του χωριού μας, σημαντικά έργα στο χωριό μας που νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να τα αναφέρουμε.

α) Για τις ανάγκες της εκδήλωσης των «ΛΟΓΟΨΙΝΩΝ», διαμορφώθηκε ο χώρος του σχολείου, κατασκευάστηκε ειδική εξέδρα, κερκίδες και καινούργιες τουαλέτες.

β) Επισκευάστηκε το γήπεδο Μπάσκετ, κατασκευάστηκε γήπεδο Βόλεϋ και τοποθετήθηκε προστατευτικό σύμμα (ταίπα) για να μη δημιουργούνται προβλήματα στους γείτονες τους αθλητικούς πλέον κέντρου του σχολείου.

γ) Στα ανωτέρω γήπεδα τοποθετήθηκαν τέσσερις προβολείς σε μόνιμη βάση.

δ) Τοποθετήθηκαν πάγκοι σε διάφορα σημεία του χωριού.

ε) Αγοράστηκαν σκευή (Λαμαρίνες) για το περίπτερο της Αγίας Παρασκευής και βάφθηκαν τα έπιπλα.

στ) Αγοράστηκε μεγάλο επαγγελματικό ψυγείο που τοποθετήθηκε στο χώρο του σχολείου.

ζ) Τοποθετήθηκε στην αίθουσα του σχολείου γίγκ-πόγκ.

η) Κατασκευάστηκε ειδικός χώρος για τη μεταφορά των σκουπιδιών και τοποθετήθηκαν δοχεία σε διάφορα σημεία του χωριού. Ρυθμίστηκε το θέμα της συγκέντρωσης και μεταφοράς των σκουπιδιών. Τη δαπάνη για το σκοπό αυτό μέχρι τώρα ανέλαβε ο πρόεδρος κ. Λευτέρης Μαντζίκας. Λύθηκε έτσι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα του χωριού μας, ένα πρόβλημα που μαστίζει σήμερα όλα τα χωριά.

θ) Με δαπάνη του προέδρου Λευτ. Μαντζίκα επισκευάστηκε το αυτοκίνητο του ιατρού.

ι) Υστερα από αίτημα του Κοινοτικού Συμβουλίου και με κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση των κτηνοτρόφων και την αύξηση των εσόδων της Κοινότητας κατασκευάστηκε στη θέση Μπνιάγια, σταύλος και ένα μικρό δωμάτιο.

κ) Χρηματοδοτήσαμε την Κοινότητα για την αγορά του απαραίτητου υλικού, για την τακτοποίηση του αρχείου της και για διάφορες άλλες μικροδαπάνες.

λ) Επισκευάστηκαν τα παράθυρα του ιατρείου καθώς και ο καρδιολόγος.

1α) Διαμορφώθηκε με δαπάνη του προέδρου ο χώρος του πρύου.

Τέλος προσπαθήσαμε να σταθούμε πάντα κοντά στο χωριό μας και να λύνομε όσο μπορούμε τα οικονομικά προβλήματα γιατί είναι αλήθεια ότι οι πόροι της Κοινότητας είναι ελάχιστοι.

6. Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο δείχνοντας πάντα ιδιαίτερη ευαισθησία για τη νεολαία μας που είναι πράγματι αξιοζήλευτη, έριξε το μεγαλύτερο βάρος των προσπαθειών του σε αυτή. Ετσι κατασκευάστηκαν για την νεολαία μας σημαντικά έργα τα οποία και αναφέραμε παραπάνω. Τα έργα αυτά απετέλεσαν πολύ έλξεω των παιδιών για το χωριό μας. Αυξήσαμε σημαντικά το ύψος των βραβείων.

Συγκεντρώσαμε με την ευκαιρία του χορευτικού, πολλές φορές τα παιδιά, τόσο στην Αθήνα όσο και στο χωριό και με τη φροντίδα των δασκάλων Θ. Δήμου και Γ. Πατραμάνη. Διδάχτηκαν παραδοσιακούς χορούς του τόπου μας.

Βέβαια και η νεολαία μας ανταποκρίθηκε πάντα, με το παραπάνω σε κάθε μας κάλεσμα και γι' αυτό είμαστε υπερήφανοι. Η προσφορά της σε κάθε μας εκδήλωση ήταν σημαντική και αυτό είναι παρήγορο γιατί βλέπουμε πως πίσω μας έρχονται νέοι που είναι έτοιμοι να συνεχίσουν το έργο όλων μας. Γι' αυτό θέλω να ευχαριστήσω για άλλη μία φορά την νεολαία μας και της υποσχόμαστε ότι το ενδιαφέρον μας γι' αυτή θα είναι πάντα αμεiotό, γιατί πράγματι το αξίζει.

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Πιθανόν να σας κούρασα, νομίζω όμως πως έπρεπε να ακουστούν τα παραπάνω για να μπορέσετε να βγάξετε και οι σας συμπεράσματα σας και να κρίνετε το έργο του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου.

Προσπαθήσαμε για το καλύτερο πάντα με πνεύμα συνεργασίας, αγάπης, ομόνοιας και διάθεσης προσφοράς, το κατά πόσο πετύχαμε και αν ανταποκριθήκαμε στις προσδοκίες σας, φυσικά θα το κρίνετε εσείς.

Ευχαριστούμε για τη συμπαράστασή σας στις προσπάθειές μας και ευχόμαστε καλή δύναμη στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί σήμερα από την Συνέλευση.

να εισβάλει και να καταλάβει από το τμήμα της Κακαβιάς την Ηπειρο η Μεραρχία Γκαζάλε ήταν όλοι πατριώτες του Μουσολίνι από την περιοχή του Φορλί μάλιστα γραμμένο ενδεικτικό στο δόχο. Διοικητής της Μεραρχίας ήτο ένας Κολονέλος (Συνταγματάρχης) πολύ ευγενής και μορφωμένος άνθρωπος με 3 - 4 γλώσσες. Όταν ήλθε το τμήμα στη Λιγοψά πήγαν να τους καλοσωρίσουν ο τότε πρόεδρος Θωμάς Μακρής γνωρίζοντας άπτεστα Γαλλικήν - Ιταλικήν και αραβικήν ο Μιχαήλ Μάτσος επίσης γνώστης 2 γλωσσών Ιταλική - Αραβική ο Βασίλειος Ζηκοβέλλης και οι άλλοι γεροντοτεροι τους υπεδέχθησαν αν άμεσως με τις ξένες γλώσσες Ιταλικά - Γαλλικά και λοιπά. Όταν άκουσε ο Κολονέλος ότι σε ένα μικρό χωριό βρίσκονται τόσοι άνθρωποι να μιλούν ξένες γλώσσες τους ρώτησε πως γνωρίζετε τις γλώσσες αυτές και η απάντηση εκ μέρους του Προέδρου ήταν ότι ήσαν ταξιδεμένοι στη Γαλλία και Αίγυπτον έμεινε ενθουσιασμένος ο Κολονέλος και κατάλαβε ότι είχε να κάνει με νοικοκυραίους και φιλήσυχον κόσμο. Ρώτησε πόσοι πολεμιστοί ήσαν από το χωριό στην Αλβανία και πόσα θύματα υπήρχαν και του απαντά ο πρόεδρος μόνον ένα θύμα ήταν ο καυμένος ο Παναγιώτης Χαρίσης ανηψιός της Κώστας Γκαζάλε. Τότε παρακάλεσε τον Πρόεδρο και του είπε θέλω να δω τους άνδρες αυτούς που ήσαν στην Αλβανία δεν πρόκειται να τους ενοχλήση κανείς να κοιτάξουν τη δουλειά τους και τα σπίτια τους. Πράγματι ο Πρόεδρος την άλλη μέρα μας συγκέντρωσε εμπροσθεν του Σχολείου διότι εκεί είχαν εγκαταστήσει τα γραφεία οι Ιταλοί. Βγαίνει πράγματι ο Κολονέλος και έρχεται μπροστά μας και σταματάει σε στάση προσοχής και μας απευθύνει το Μποντζιόρνο (καλημέρα) και άρχισε από τον πρώτον μέχρι τον τελευταίον δια χειραφίας να μας ρωτάει. Του έφερε Σουλτάτο Αλβανία απαντήσαμε Σοί (Ναι) μας έσφιξε από ένα έναν τον χέρι και μας έλεγε Μπράβο μεταξύ των άλλων πολεμιστών ήταν ο Κωνσταντίνος Αυγερινός Θεοχάρης, ο Αντώνιος Παππάς, ο Σωτήριος Γ. Ζάκος, ο Κωνσταντίνος Χ. Τζιάφος, ο Ιωάννης Γρηγορίου, ο Σωτήριος Κοντογιάννης, ο Βασίλειος Ηγουμένου ο Μιχαήλ Ηγουμένου και ο Παναγιώτης Σωτ. Χαρίσης.

Ευχαριστώ
ΝΙΚΟΣ ΤΖΙΑΦΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Εκ μέρους όλων των μελών του νεοεκλεγέντος Δ.Σ. της Αδελφότητας, με την ευκαιρία της ανάληψης των καθηκόντων μας, απευθύνουμε εγκάρδιο χαιρετισμό σ' όλους τους συγχωριανούς και ευχαριστούμε όλους εκείνους που μας τίμησαν με την ψήφο τους και ανανέωσαν το κουράγιο μας για ένα δημιουργικότερο έργο. Καλούμε όλους τους συγχωριανούς όπου κι αν βρίσκονται και τους ζητάμε να μας βοηθήσουν και να μας συμπαρασταθούν στο δύσκολο έργο που καλούμαστε να συνεχίσουμε.

Από την πλευρά μας υποσχόμαστε να προσπαθήσουμε για το καλύτερο έχοντας όπως πάντα, σας όπλο, πέρα από διάθεση για προσφορά, την αγάπη, την ομόνοια, την ομοψυχία, την άριστη συνεργασία με τους άλλους φορείς του χωριού μας, βάζοντας πάντα στην άκρη εγωισμούς και μικρότητες. Τέλος με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους ευχόμαστε σε όλους Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά, με Υγεία και Ειρήνη.

Με Πατριωτικούς Χαιρετισμούς
Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος ο Γεν. Γραμματέας
Λευτέρης Μαντζίκας Γιάννης Ζαφείρης

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ».

Η ανάδειξη του νέου Δ.Σ. και λοιπών οργάνων στις αρχαιρεσίες τις 20/11/88 έχει ως εξής:

Α' ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Μαντζίκας Ελευθέριος
2. Μαντζίκας Χαρίλαος
3. Ζαφείρης Ιωάννης
4. Σιώκας Χρυστόφορος
5. Σιώκας Νικόλαος
6. Λάλος Αλέξανδρος
7. Δήμος Θεόδωρος
8. Τζιάφος Σωκράτης
9. Παπαναστασίου Ιωάννης

Β' ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Γούναρης Σπυρίδων
2. Σιώκας Ιωάννης
3. Κλειτσας Αλέξανδρος

Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

1. Μαντζίκας Ελευθέριος
2. Τζιάφος Σωκράτης
3. Ζαφείρης Ιωάννης
4. Λάλος Αλέξανδρος
5. Δήμος Θεόδωρος

Σύμφωνα με το άρθρο 15 του καταστατικού το Δ.Σ.στην πρώτη συνεδρίασή του και ύστερα από ψηφοφορία συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

— Πρόεδρος	: Μαντζίκας Ελευθέριος
— Α' Αντιπρόεδρος	: Λάλος Αλέξανδρος
— Β' Αντιπρόεδρος	: Σιώκας Νικόλαος
— Γενικός Γραμματέας	: Ζαφείρης Ιωάννης
— Ειδικός »	: Μαντζίκας Χαρίλαος
— Ταμίας	: Τζιάφος Σωκράτης
— Εφορος πολιτιστικών εκδηλώσεων	: Δήμος Θεόδωρος
— Αναπληρωτής Ταμίας	: Σιώκας Χρυστόφορος
— Εφορος τύπου & δημοσίων σχέσεων	: Παπαναστασίου Ιωάννης

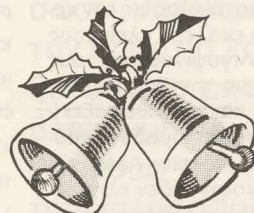
Το Δ.Σ. στη συνέχεια και σύμφωνα με το καταστατικό εξέλεξε ομόφωνα σαν αντιπροσώπους στα κλιμάκια της Αδελφότητας στα Γιάννενα και Πάτρα τους κ.κ.:

Α. ΓΙΑΝΝΕΝΑ — ΛΙΓΟΨΑ

Κλειτσας Εάγγελος
Μακρής Απόστολος
Πατραμάνης Γεώργιος
Τσάφος Κων/νος
Τσάφος Αλέξανδρος

Β. ΠΑΤΡΑ

Δήμος Δημήτριος
Ασωνίτης Αγγελος

ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΕΥΧΕΣ

Για τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους 1989 οι φορείς του χωριού μας, εύχονται, υγεία, οικογενειακή ευτυχία και πρόοδο σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους μας.

Για την Κοινότητα	ο Πρόεδρος Κώστας Γραβάνης
Για την Εκκλησιαστική Επιτροπή	ο Ιερέας Ιερέας Παπα-Ανδρέας Γκόγκος
Για τον Γεωργικό Συν/μο	ο Πρόεδρος Ανδρέας Κοντογιάννης
Για τον Εκπολιτιστ. Σύλλογο	ο Πρόεδρος Βασ. Σιχλιμής
Για την Αδελφότητα	ο Πρόεδρος Λευτέρης Μαντζίκας

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ

Ο καθιερωμένος ετήσιος χορός της Αδελφότητας θα πραγματοποιηθεί στις 11 Φεβρουαρίου 1989 ημέρα Σάββατο στο κέντρο ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ.

Θα διασκεδάσουμε με το πρόγραμμα και την ορχήστρα του κέντρου, καθώς και με βιολιά και κλαρίνα του τόπου μας. Κουζίνα όπως πάντα εκλεκτή.

Θα σας περιμένουμε

Το Δ.Σ.

Στο διαβα του χρόνου

Το λεωφορείο με τους Λιγοψινούς έτοιμο να αναχωρήσει για τα Γιάννενα. Φωτογραφία του έτους 1953 - 54. Ο δρόμος πήγαινε ακόμα από την Πρωτόπαπα.